

EL PERIÓDICO 10.09.08

La irregularitat de la Diagonal dificulta fer-ne un passeig

1. • Gairebé un quilòmetre de voreres de l'avinguda només té un metre d'amplada

XAVIER ADELL
BARCELONA

Tot i que a vista d'ocell, la Diagonal sembla una avinguda homogènia, amb espais amplis per passejar-hi i molts carrils per als vehicles, de prop és un trencaclosques. La disparitat entre un segment i l'altre es fa visible sobretot al tram comprès entre la plaça de les Glòries i la de Francesc Macià, just el sector en què el vial s'estreny més. Per aquest motiu, fer realitat el somni d'implantar-hi un ramal de tramvia que connecti el Trambaix amb el Trambesòs i reformar la via serà una tasca complexa.

Implantar el Trambaix no va ser fàcil i el Trambesòs tampoc, però unir-los segur que serà més difícil. L'extrem més occidental de la Diagonal (el que connecta amb l'autopista B-23) disposava d'espais lliures quan es va dissenyar el traçat del Trambaix, i l'extrem oriental (el que desemboca al Fòrum) ja va ser concebut des d'un principi amb una reserva de sòl per albergar-hi els rails del tramvia. A la resta del vial, les peculiaritats de cada tram requeriran imaginació i grans dosis de cirurgia urbanística.

Entre la plaça de les Glòries i el carrer de Marina, la Diagonal presenta un gran espai central delimitat amb palmeres pel qual les bicis fan el que volen perquè no tenen un carril específic. Als dos costats hi ha dues calçades independents per al trànsit ascendent i descendent que sumen nou carrils (dels quals quatre són de zona verda). Les voreres superen els cinc metres a la banda de mar i s'acosten als tres metres a la banda de muntanya. En aquest sector --el que té un aspecte més desangelat de tota l'avinguda-- la principal dificultat consisteix en el fet que el cotat mar passa a una altura inferior a la del costat muntanya, cosa que no es repeteix a la resta del vial.

El repte més complex del tram entre Marina i la plaça de Mossèn Jacint Verdaguer serà solucionar la complexa triple cruïlla amb els carrers d'Aragó i Sardanya, tot i que la intersecció és prou àmplia per facilitar una bona reordenació. Des d'aquest punt i fins a Francesc Macià, la Diagonal mostra un perfil similar: una calçada principal central de dues direccions (i cinc carrils), dos passejos per a vianants i ciclistes, dues calçades laterals i dues voreres als extrems, on s'aparca irregularment.

ESTERTOR

El quilòmetre escàs que separa el carrer de Girona de la plaça de Joan Carles I és el més ingrati per als transeünts que recorren la vorera del costat muntanya de la Diagonal. Entre Roger de Llúria i Pau Claris el vial de vianants no arriba ni al metre d'amplada, i en punts concrets --com a l'altura del número 428-- és impracticable perquè les columnes del portal encara retallen més centímetres les rajoletes. "Confio que si arriba el tramvia es millorin les voreres perquè això és vergonyós. No hi caben dues persones a la vegada", es va queixar ahir Àngels Górriz, veïna de la zona. L'amplada mitjana de les voreres del costat muntanya en tot el tram és d'1,20 metres. En el costat mar, ronda els dos metres.

El sector entre la plaça de Joan Carles I i la de Francesc Macià és un càstig per als conductors. Els carrils centrals i els laterals són més estrets i el volum de vehicles és tan elevat que sembla que no es moguin. "Si no és el pitjor és un dels pitjors de Barcelona, fins i tot per als taxis", va assegurar Josep, taxista. La cruïlla amb la Via Augusta és una de les més crítiques perquè la major part del dia hi ha embussos i cotxes entravessats.

Contràriament, aquest és el tram amb més moviment de vianants a les voreres i amb més concentració de botigues de tota la Diagonal, sobretot als voltants del passeig de Gràcia i de Calvet. Curiosament, a l'altura d'Aribau, les oficines bancàries ocupen tots els locals.

